

да излѣза, съгласенъ съмъ на всичко! — развика се ловецътъ.

— Ето това се казва хубава дума! — рече бабиниятъ внукъ, спусна едно вжже и изтегли ловеца изъ рова.

Въ сжщото това време се чу изсвирване на ловджийски рогъ, и при тѣхъ дотичаха на коне много ловци. Всички наскочаха отъ конетѣ и дълбоко се поклониха на ловеца, който бабиниятъ внукъ извади отъ рова.

— Кжде се загуби, царю честити? — питаха всички.

— А! — ахна отъ учудване бабиниятъ внукъ и сжщо се поклони. — Значи това си билъ ти, царю честити, преоблѣченъ

като ловецъ! Но ти ми обеща твоята дъщеря, и тя значи е царската дъщеря! Значи спечелихъ облога! И ти ще ми дадешъ половината отъ това, което имашъ, половината отъ царството си. Видѣ ли, че пакъ се сбжднаха думитѣ на баба? Ей сега като ѝ занеса дрѣнкитѣ, много ще ѝ се осладятъ! И видѣ ли, че който последенъ се смѣе, най-весело се смѣе? Тѣй ли е, царю честити?

— Тѣй е! — засмѣ се и царьтъ, който знаеше да сдържа царската си дума, пѣкъ и веселиятъ внукъ на баба много му се хареса.

И царьтъ го взе заедно съ баба му въ царския дворецъ.

Емиль Кораловъ

СБОГОМЪ, ЛѢТО!

Сбогомъ, славно, златно лѣто,
съ ниви, грѣйнавали отъ злато!

Сбогомъ, топли, лѣтни дни,
излети по планини,

въ синьото море разходки
съ бѣлокрили, леки лодки!

Бързо отлетѣха днитѣ
свѣтли, радостни, честити,

въ пѣсъцитѣ край морето;
съ крѣсъцитѣ изъ полето,

съсь свѣтулки на чела,
съ бѣгъ по леки хвѣрчила.

Ехъ, че славна бѣ играта
въ хладни сѣнки изъ гората!

Тамъ край ручея студень
сбирахме се всѣки день!

Бързо отлетѣха днитѣ,
свѣтли, радостни, честити!

Сбогомъ славно, златно лѣто,
наиграхме се богато!

Ст. Цанкова-Стоянова

